

ПИСМО I I.

(послание жеско без подпись)

Господине Астрономе

До кога тъй ще продължаваш да са подгавряш и клензуваши
 със жени-тъ? Кога ще прѣстанеш от да на обиждаш тъй
 жестоко и да на правиш Маскара прѣд свѣта? Ако
 сме доши, Вы, мѫжкето сте на направили за сми таквиз.
 Вашата суетност на накарала да Ви са глезим и да Ви са
 милквамы тъй що да Ви разбърквамы мозъка за да испълни-
 те нашите прищевки. Вашія егоизъм и деспотизъм принудил
 да е да Ва лъжим и да Ви мажем очитѣ със чериш. Вашето
 хладнокръвие, и малкото ви с нас заниманіе прави иѣкои от
 нас да Ва нападате, да ви съзираште, да ви съзираште, глаголе-
 та и азове, да ви съзираште, да ви съзираште, да ви съзираште,
 вы сте си кри-
 да нападате
 данджийки да
 парвулы-тъ,
 ижкето ума-
 да им необр-

о женище
 За вълка , назва една стара ярчта. И ный за доши жени приказвахмы и дошето женище не можя да са стърпи да са не убади. Е! господжа лвице! Какво ищеш съ това писмо да кажеш, санкиъ женитѣ ли оправдаваш? Че ты намѣсто да им справиш вежди избождаши им очитѣ; ты оправдаваш сичко каквото сми рекли за дошите жени. Устатнице недна! ты намѣсто да са засрамиш от пола си, да посложиш воденицата, отвори-
 да си на срѣму на лакет уста, исплевила си язикъ като